

dog gjøre nogle Bemærkninger i Anledning af de Ytringer, der fremkom fra den ærede Minister. Jeg troer med den ærede Rigsbogsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at det i Jernbanefager er forstandigt ikke at vække sig længere, end man kan naae, og at det er rigtigst at gaae succesfult frem. Det har netop viist sig ved det sjællandske Jernbaneselskab, at det, at det har udvidet sig efterhaanden, har været til Gavn for Selskabet, og jeg tilføjer, ogsaa til Gavn for hele Landet; thi det er ikke rimeligt, at vi nu skulle være komne saavidt med Jernbaneanlæg paa Derne, som vi ere, hvis vi ikke havde haft dette Selskab, der har vovet at gaae ind paa Sagen, der har bestyret Foretagendet saaledes, som det har gjort, og som derved har tilveiebragt en god og gavnlig Forbindelse, med hvilken vi kunne være fornøiede. Jeg siger, at det er rigtigst af dette Selskab, at det paatager sig at udvide sin Forretning endnu et Stykke og kaffe en Bane tilveie, der i alt Fald vil nærme de to Der Lolland og Falster et godt Stykke til Rjøbenhavn. Det kan sandelig ikke være til Skade enten for Bordingborg eller for Lolland-Falster, at der kommer til at gaae en Jernbane igjennem Sydhjælland; tværtimod, hvis der er Noget, som skal kunne fremkalde en Jernbane paa Lolland og Falster — hvad jeg betvivler —, er det netop det, at der er en Bane, som gaar saa nær dertil som til Bordingborg. Det ligger klart for mig, at der er andre Udvidelser af Jernbanenettet paa Derne, paa hvilke det vilde være bedre og rigtigere at tænke end paa den, der er tilfjet med Banen paa Lolland og Falster. Det er ganske rigtigst det egentlige Stridspunkt, som den ærede Minister udtrykte sig, om man gjør klogt i, nu at tage den mindre Banestrækning og afvente bedre Tider for imidlertid at see, om den kan betale sig — det er overhovedet godt, at man ved Udførelsen af Jernbaneanlæg seer paa, at de forrente sig og vise sig at være til Nytte —, eller om vi skulle tage det Hele paa engang, og saa maatte falde i Vandet derved. Med Hensyn til hvad der vil være det Rigtigste at gjøre, er jeg slet ikke enig med den ærede Minister; jeg troer, at den suc-

cessive Fremgangsmaade er den heldigste. Som Sagen ligger for, maa jeg ansee det Forflag, jeg har indbragt, for at være heldigt, og jeg maa i højeste Grad beklage, at den ærede Minister har udtalt, at han ikke har Brug derfor. Jeg forstaaer ikke, hvorledes det er ham muligt saaledes at kunne overse alle kommende Eventualiteter, at han kan sige dette. Det paalægges ham jo ikke at give Selskabet Concession, men hvorledes er det muligt for ham allerede nu at overse, at der ikke i den nærmeste Fremtid maatte kunne indtræde Omstændigheder, som gjorde, at han kunde finde det rigtigst at benytte sig af Bemyndigelsen? Det maa dog virkelig heller ikke tabes af Sigte, at den ærede Minister kan faae en Eftermand, der muligen vilde benytte sig af Bemyndigelsen. — Man har fra flere Sider opfordret mig til at tage Lovforslaget tilbage, men jeg maa bemærke, at jeg betragter et privat Lovforslag paa en særegen Maade, idet jeg ikke troer, at et Medlem, der har indbragt et saadant Lovforslag i Thinget, er fuldkommen berettiget til at tage det tilbage. En ganske anden Sag er det med de Lovforslag, Regeringen forelægger, og for hvis Gjennemførelse den bærer Ansvar, men naar et Medlem indbringer et Forslag, er det efter min Opfattelse fra det Dieblit af, han har indbragt det, egentlig ikke mere hans Eiendom, og jeg troer, at det er det saa meget mindre, naar det er blevet underkastet Behandling i et Udvalg, som har afgivet sin Betænkning derved. Jeg skal tilføie, at der er mange Maader, hvorpaa Thinget kan afgjøre denne Sag. Det kan standse Forhandlingerne og ikke gjenoptage dem, det kan omforme Lovforslaget, vedtage og forkaste, hvilke Endringer deri det vil, og det kan endelig nægte Sagens Overgang til tredje Behandling. Jeg skal nu henstille til det ærede Thing, paa hvilken Maade det vil handle, men jeg for min Part vil tilfælde mig at stemme for Endringsforslagene og for Loven, som den derefter vil foreligge; thi jeg troer bestandigt, at om der end ikke denne Gang skulde komme Noget ud af Sagen, er der dog Haab om, at det vil kunne blive Tilfældet, naar Rigsbagen en anden Gang træder sammen. Det er dog ikke saa aldeles afgjort,